

DE REIS VAN JE LEVEN

Sommige vakanties blijven je altijd bij. Drie vrouwen vertellen over een reis die een blijvende impact op hun leven had.

‘Tijdens onze reis is een enorme band gesmeed tussen ons vieren’

Suzanne Klaassen (45) maakte vorig jaar een wereldreis van drieënhalve maand met haar man Willem (45), dochter Doris (11) en zoon Jules (9). Ze begonnen in Zuid-Afrika, vlogen door naar Borneo, trokken door Australië in een camper en eindigden op Bali.

“De wereld is zo mooi! Dat wilden we Doris en Jules graag laten zien, op een leeftijd dat ze het bewust zouden meemaken én nog graag met ons voor langere tijd op reis zouden willen. De reis maakte diepe indruk. Doris deed dingen die ze eerder niet durfde: snorkelen in zee, mensen in het Engels aanspreken. En Jules bleef tot ▶

Met z'n viertjes op zeiltocht in Australië.

Onnavolgbare uitzichten vanaf Cape Tribulation, Australië.

op de laatste dag herhalen hoe gaaf het was dat we dit deden. Onze reis bestond uit drieënhalve maand qualitytime met elkaar. Ik heb gemerkt hoe sterk we als gezin zijn. Toen Willem heel ziek werd op Borneo en per ambulance naar het ziekenhuis werd afgevoerd, volgden wij in een taxi. De rit van tweeënhalve uur naar het ziekenhuis in onzekerheid over hoe het met Willem ging, hield ik vol door Jules die tegen me aan lag te slapen en Doris die de hele rit lang tegen me aan bleef kletsen. We waren al hecht, maar onderweg is een enorme band gesmeed tussen ons alle vier. Op reis zijn we allen maatjes van elkaar

geworden. We bespreken bijvoorbeeld meer persoonlijke dingen met elkaar, en wij ouders luisteren als onze kinderen hun vaak wijze mening geven. Hun frisse blik kan ons oprecht verrassen. Ook Jules en Doris zijn closer geworden. Op Doris' verjaarspartijtje schuift Jules niet meer aan als broertje van, maar echt als beste vriendje. Onze blik op de wereld is veranderd, is veel objectiever. Alle vier hebben we geleerd om eerst te kijken zonder een oordeel te vormen. Er is meer ruimte voor verwondering, voor elkaar en voor de wereld om ons heen.”

Het witste zandstrand ter wereld: Whitehaven Beach.

Op de toppen van Blyde River Canyon in Zuid-Afrika.

Jessica op wandelvakantie op Madeira.

Uitzicht vanaf het Sao Laureço schiereiland.

Langs de levadas op Madeira.

‘Die vakantie zag ik in dat het zo echt niet langer ging. Ik moest aan mezelf gaan werken’

Jessica Piek (37) ging vijf jaar geleden met haar toenmalige vriend acht dagen op wandelvakantie naar Madeira. Ze woog destijds 120 kilo.

“Vijftien kilometer stond er elke dag op ons programma, voor mij als geoefend wandelaar geen enkel probleem. Maar ik bleek me behoorlijk te hebben verkeken op de bergen die we op en af moesten. En dan waren veel paden ook nog eens moeilijk begaanbaar of gewoon weggevaagd door een overstroming eerder dat jaar. Toch zou ook dat niet onoverkomelijk zijn geweest, als ik niet zo veel kilo had meegestort. Natuurlijk wist ik al langer dat ik veel te zwaar was en op die vakantie kon ik daar niet meer omheen. In onze wandelgids stond per wandeling een tijdsindicatie

gegeven; ik deed er minimaal dubbel zo lang over. De plank over het weggevaagde pad waar mijn vriend zo overheen dartelde, vertoonde al een scheur als ik er een voet op zette. Soms stond ik een half uur te janken voor zo'n plank, zo eng vond ik het. Ik was mezelf na die acht dagen ontzettend zat. Ik heb het alleen maar warm, benauwd en ontzettend oncomfortabel gehad. Die vakantie was de duw in mijn rug die ik nodig had: ik zag in dat het zo echt niet langer ging. Ik moest aan mezelf gaan werken. Bij terugkomst heb ik meteen de sportschool gebeld en om een personal trainer gevraagd. Met zijn hulp ben ik binnen een half jaar veertig kilo kwijtgeraakt. Het verschil is enorm. Toen ik laatst met een vriendin aan het wandelen was, zei ze dat het leek of ik danste.” ▶

Elly bij haar dochter in Azië.

“We reisden met het openbaar vervoer.”

“Je onderdompelen in andere culturen is zo verrijkend.”

Elly Versteeg (64) was nog nooit buiten Europa geweest, tot haar oudste dochter in 2012 op wereldreis ging en vroeg of ze langskwam. Dat deed Elly, en sindsdien reist ze elk jaar naar een verre bestemming.

“Een ander continent bezoeken; ik wilde het wel, maar het kwam er nooit van. Tot dan toe ging ik altijd een paar weken kamperen, in Scandinavië of een land aan de Middellandse Zee. Toen mijn dochter me vroeg, was dat net de stimulans die ik nodig had. Alleen reizen trekt me niet, een groepsreis vooralsnog ook niet – dan ligt alles vast. Vijf weken trok ik samen met mijn zoon, en twee weken met mijn dochter, door Thailand, Maleisië en Indonesië. Met onze backpacks reisden we per openbaar vervoer door culturen die ik alleen van horen zeggen kende. Wat een avontuur, en wat een aardige mensen. Het jaar erop ging ik met mijn jongste dochter naar India, wat nogal een cultuurshock was. Gigantische mensenmassa’s, overvolle stations, overall vuil: sommige mensen schrikt het af, ik vond het fascinerend. Als je boven alle viezigheid uit stijgt, zie je de meest fantastische dingen. Ik zag vooral hoe mooi de mensen daar zijn. Hoe ze in grote armoede leven en toch zorgen voor anderen die het nog slechter hebben. Hoe trots ze zijn op hun huis, cultuur en geloof. Zo bijzonder om te zien. Ik kan met weinig toe, daar ben ik me nu zeer bewust van. Ik ga zeker nog eens terug naar India. Maar eerst staat Zuid-Amerika op het programma; ik vertrek binnenkort met mijn vriend naar Peru en ook Argentinië of Brazilië wil ik graag zien. Europa is prachtig en dat blijf ik bezoeken, maar er is zo veel meer op de wereld. Zolang ik het me financieel kan veroorloven – ik heb wat spaargeld en houd het met bus, trein en goedkope hostels zo low budget mogelijk – blijf ik verre bestemmingen bezoeken. Van plek naar plek reizen en je in andere culturen onderdompelen is zo’n verrijkende ervaring. Ik wil ontdekken!” ■

interviews: suzanne bergman. fotografie: iris planting. visagie en styling: nicollette brondsted voor laura mercier. m.m.v.: paprika (broek jessica), yessica (blouse jessica), graceland (slippers jessica), h&m (suzanne: jurkje en schoenen. elly: tuniek, panton, schoenen en ketting).

‘We reisden door culturen die ik alleen van horen zeggen kende. Wat een avontuur, en wat een aardige mensen’

